



Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 18 maja 2018 r.
(OR. en)

9036/18

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0153 (COD)**

**JAI 434
MIGR 66
FRONT 140
RELEX 424
COMIX 262
CODEC 789**

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	17 maja 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 303 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie utworzenia europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji (wersja przekształcona)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 303 final.

Zał.: COM(2018) 303 final



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.5.2018 r.
COM(2018) 303 final

2018/0153 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie utworzenia europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji (wersja przekształcona)

{SWD(2018) 197 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

W swojej szybkiej i zdecydowanej reakcji na kryzys migracyjny, który miał miejsce w ostatnich latach, na napór na wspólną granicę zewnętrzną i na ludzkie tragedie na Morzu Śródziemnym, UE przedstawiła kompleksową strategię mającą na celu sprostanie podobnym wyzwaniom migracyjnym w przyszłości. W 2016 r. przyjęto nowe ramy partnerstwa z priorytetowymi państwami trzecimi¹ w celu wyjścia poza realizację bezpośrednich potrzeb i stworzenie podstaw dla wzmocnionej współpracy z krajami pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, której podstawowym elementem jest dobrze prowadzona polityka w zakresie migracji i mobilności. Wszystkie podmioty, w tym państwa członkowskie i instytucje UE, zostały wezwane do działania w skoordynowany sposób poprzez połączenie instrumentów, narzędzi i lewarowania w celu realizacji jasnych priorytetów ustalonych z państwami trzecimi, aby lepiej zarządzać migracją przy pełnym poszanowaniu zobowiązań w zakresie pomocy humanitarnej i praw człowieka.

W sytuacji, gdy niemal 500 urzędników łącznikowych ds. imigracji jest obecnie oddelegowanych przez państwa członkowskie do państw trzecich, a UE podkreśla pilną potrzebę wzmocnienia partnerstwa z państwami trzecimi, konieczne jest wykorzystanie tych urzędników łącznikowych do zapewnienia efektów synergii między finansowymi i operacyjnymi instrumentami wsparcia oraz do przekazywania informacji pozwalających kształtować politykę w stosunku do tych państw w oparciu o dane naukowe.

Mimo że partnerską współpracę z państwami trzecimi za pośrednictwem urzędników łącznikowych ds. imigracji uznano za ważną już w 2004 r., kiedy Rada, na podstawie inicjatywy Grecji i w związku z opinią Parlamentu Europejskiego, przyjęła rozporządzenie (WE) nr 377/2004 w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (zwane dalej rozporządzeniem w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji)², jej wpływ na lepszą koordynację i wymianę informacji nie został w pełni doceniony. Rozporządzenie to zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 493/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r.³ Rozporządzenie w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen.

W obowiązującym rozporządzeniu w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji określono obowiązek ustanowienia lokalnych lub regionalnych sieci współpracy między oficerami łącznikowymi ds. imigracji państw członkowskich oraz określono cele takiej współpracy, jak również zadania oficerów łącznikowych ds. imigracji w odniesieniu do państwa trzeciego oraz ich obowiązki wobec wysyłającego państwa członkowskiego. W art. 1 ust. 1 rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji „*oficer łącznikowy ds. imigracji*” oznacza każdego przedstawiciela jednego z państw członkowskich oddelegowanego za granicę przez służby imigracyjne lub inne właściwe organy celem nawiązania i utrzymywania kontaktów z władzami państwa przyjmującego celem przyczynienia się do zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji, ułatwiania powrotu nielegalnych imigrantów oraz zarządzania legalną migracją. Art. 1 ust. 2 rozporządzenia w

¹ COM(2016) 385 final.

² Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 1-4.

³ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 13-16.

sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji stanowi, że „oficerowie łącznikowi zajmujący się problemami imigracji w ramach swoich obowiązków” są również traktowani jako oficerowie łącznikowi ds. imigracji. Definicja ta obejmuje w praktyce „urzędników łącznikowych linii lotniczych”, „doradców ds. dokumentów” oraz „urzędników łącznikowych wymiaru sprawiedliwości” w zakresie, w jakim są oni zobowiązani do wypełniania powyższych zadań.

Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji mogą zostać oddelegowani do krajowych organów konsularnych państw członkowskich w państwach trzecich, ale mogą również zostać oddelegowani do odpowiednich organów państw trzecich, a także do organizacji międzynarodowych, na okres czasu określony przez delegujące państwo członkowskie. Państwa członkowskie zaczęły oddelegowywać urzędników łącznikowych na początku lat 90-tych XX w., a od czasu przyjęcia w 2004 r. rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji liczba urzędników wzrosła z 129 do szacowanych 492 w 2018 r., oddelegowanych do 105 państw trzecich. Chociaż nie wszystkie państwa członkowskie oddelegowują urzędników łącznikowych ds. imigracji⁴, najwięcej krajowych urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowały Niemcy, Francja, Hiszpania, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo.

Ponadto w zmianach rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji przyjętych w 2011 r. przewidziano współpracę pomiędzy Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej a sieciami urzędników łącznikowych ds. imigracji, zalecono korzystanie z ICONet w celu regularnej wymiany informacji i doświadczeń praktycznych w ramach sieci lokalnych oraz dążono do usprawnienia systemu sprawozdawczości w zakresie działalności sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji poprzez semestralne sprawozdania państwa Prezydencji.

Z punktu widzenia zarządzania granicami zewnętrznymi UE zgodnie z dorobkiem Schengen w dużej mierze docenia się rolę urzędników łącznikowych ds. imigracji. Ich praca obejmuje udzielanie porad właściwym organom państw trzecich w celu wsparcia ich starań na rzecz zwalczania nielegalnej imigracji, zwalczania przestępczości transgranicznej lub wykrywania przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów. Ponadto urzędnicy łącznikowi ds. imigracji posiadają specjalistyczną wiedzę operacyjną, bezpośrednią znajomość państw trzecich i kontakty w tych państwach, które są niezwykle istotne i przydatne w zacieśnianiu współpracy z tymi państwami oraz w zaspokajaniu potrzeb w zakresie informacji i rozwoju polityki w dziedzinie migracji na poziomie europejskim.

W ocenie zewnętrznej obecnego rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. migracji, zakończonej w sierpniu 2017 r., podkreślono jednak, że rozporządzenie to miało ograniczony i w większości przypadków pośredni wpływ na tworzenie formalnych sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do tych samych lokalizacji, na poprawę zbierania i wymiany informacji oraz lepszą koordynację stanowisk i działań UE w stosunku do państw trzecich.

W ocenie stwierdzono, że urzędnicy łącznikowi ds. imigracji i ich sieci w dalszym ciągu pełnią istotną rolę w kontekście obecnej globalnej migracji, a ich działania są spójne z istniejącą i planowaną polityką europejską mającą na celu zwalczanie nielegalnej migracji, jednak ocena ujawniła również pewne niedociągnięcia. Stwierdzono w niej, że ograniczenia obecnego rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji wynikają z

⁴ 17 państw członkowskich, a także Szwajcaria; w styczniu 2018 r. urzędnika łącznikowego ds. imigracji oddelegowała Norwegia.

niedostatecznej koordynacji i zaangażowania na szczeblu UE, spowodowanego przez zaniechanie uwzględniania faktu, że przeważająca większość urzędników łącznikowych ds. imigracji pochodzi z zasobów państw członkowskich (96 % wszystkich oddelegowań) i realizuje wyraźne cele dwustronne i zadania ustalane przez tzw. „działy wsparcia” urzędników łącznikowych ds. imigracji w odpowiednich administracjach krajowych. Ograniczona skuteczność, poziom i zakres wymiany informacji utrudniały regularny przepływ informacji strategicznych i operacyjnych zgromadzonych przez sieci urzędników łącznikowych zarówno do UE tj. Komisji, Wysokiej Przedstawiciel ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, agencji UE oraz delegatur UE w państwach trzecich, jak również pomiędzy samymi sieciami i do państw członkowskich. Ponadto obecne instrumenty opracowane w celu usprawnienia wymiany informacji, w szczególności sprawozdania państwa Prezydencji przewidziane w art. 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji oraz sieć ICONet⁵, o której mowa w art. 3 ust. 3 obecnego rozporządzenia, są rzadko wykorzystywane przez urzędników łącznikowych ds. imigracji i w związku z tym okazały się w dużej mierze nieskuteczne. W ocenie stwierdzono, że inne formy sprawozdawczości w państwach członkowskich są nadal zdecentralizowane i rozproszone, przy czym urzędnicy łącznikowi ds. imigracji składają sprawozdania na zasadzie dwustronnej bezpośrednio organom swojej administracji krajowej.

Ponadto państwa członkowskie nie wykorzystwały w pełni możliwości oferowanych przez rozporządzenie, takich jak wspólne korzystanie z urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do tych samych lokalizacji lub wspólne oddelegowania współfinansowane z budżetu UE. Jednocześnie w priorytetowych państwach trzecich ustanowiono nowe stanowiska europejskich urzędników łącznikowych, w tym funkcjonariuszy Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz europejskich urzędników łącznikowych ds. migracji, aby zmaksymalizować wpływ działań Unii na migrację w państwach trzecich i zwiększyć zaangażowanie głównych krajów pochodzenia i tranzytu, a także poprawić koordynację i współpracę z urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji.

Celem przeglądu rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji jest poprawa koordynacji i optymalizacja korzystania z urzędników łącznikowych ds. imigracji, w tym nowych europejskich urzędników łącznikowych oddelegowanych do państw trzecich, aby umożliwić im skuteczniejszą realizację priorytetów UE w dziedzinie migracji.

Ze względu na fakt, że urzędnicy łącznikowi ds. imigracji są podporządkowani organom krajowym (określenie zadań i sprawozdawczość leży w gestii tych organów), przegląd ma na celu wzmocnienie zaangażowania na szczeblu europejskim. Wniosek ma na celu wzmocnienie współpracy między państwami członkowskimi poprzez ustanowienie formalnego mechanizmu zarządzania („Rada Sterująca”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Komisji, działów wsparcia urzędników łącznikowych ds. imigracji w państwach członkowskich i agencji UE. Rada Sterująca powinna spotykać się regularnie, tworząc platformę do planowania i koordynacji tworzenia i funkcjonowania sieci opartych na strategicznych i operacyjnych priorytetach UE w zakresie zarządzania migracją. Byłyby one uzgadniane wspólnie przez UE i państwa członkowskie, na przykład w przypadku nagłych przepływów migrantów. Dzięki lepszemu zrozumieniu dostępnych umiejętności i zdolności Unia będzie lepiej przygotowana do ukierunkowania swoich interwencji i reakcji w różnych dziedzinach polityki migracyjnej.

⁵ Decyzja Rady z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiająca bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich (2005/267/WE), uchylona rozporządzeniem (UE) 2016/1624 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Podczas oceny i powiązanych konsultacji przeprowadzonych w związku z obecnym rozporządzeniem w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji zgodnie potwierdzono, że semestralne sprawozdania państwa Prezydencji⁶ dotyczące działalności sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji oraz sytuacji w zakresie nielegalnej migracji w konkretnych państwach trzecich mają niewielką wartość. W związku z tym we wniosku uchyla się ten obowiązek i wprowadza się sprawozdania na temat wspólnych interesów UE omawianych i uzgadnianych z Radą Sterującą. Przewiduje się w nim również systematyczne aktualizacje informacji o obecnych i planowanych oddelegowaniach urzędników łącznikowych przez wszystkie podmioty macierzyste.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek stanowi odpowiedź na apele Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej o opracowanie spójnej i wiarygodnej polityki w zakresie zapobiegania i zwalczania nielegalnej migracji, zwalczania przemytu migrantów i handlu ludźmi, poprawy powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich i skutecznego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej. W kwietniu 2015 r.⁷ Rada Europejska określiła jasne wytyczne w tym zakresie, w których przypomniła o potrzebie większej współpracy między państwami członkowskimi i Komisją oraz krajami pochodzenia i tranzytu w celu zwalczania nielegalnej imigracji.

W 2015 r. w Europejskim programie w zakresie migracji⁸ i Unijnym planie działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów (2015-2020)⁹ stwierdzono, że ocena stosowania istniejącego rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji jest jednym z priorytetowych działań UE w celu zwiększenia wymiany informacji i lepszego zapobiegania nielegalnej imigracji i przemytowi migrantów. Jednocześnie Komisja zapowiedziała oddelegowanie europejskich urzędników łącznikowych ds. migracji w celu wzmocnienia zdolności delegatur UE w dziedzinie migracji. Obecnie europejscy urzędnicy łącznikowi ds. migracji są rozmieszczeni w 13 państwach priorytetowych¹⁰ i dołączyli do sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, aby ściśle koordynować pracę w tej dziedzinie z innymi urzędnikami łącznikowymi w terenie.

Dwa lata później, w komunikacie w sprawie realizacji Europejskiego programu w zakresie migracji¹¹, Komisja zapowiedziała, na podstawie wyników oceny rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji, że ustanowione zostaną wspólne ramy i jasno określone uprawnienia personelu oddelegowanego do państw trzecich w celu przeciwdziałania przemytowi migrantów poprzez zmianę obecnych ram prawnych. Jest to zgodne z priorytetami politycznymi określonymi w komunikacie w sprawie handlu ludźmi¹² w celu poprawy koordynacji wewnętrznych i zewnętrznych aspektów działań UE przeciwko handlowi ludźmi, w tym za pośrednictwem odpowiednich sieci.

W niniejszym wniosku Komisja przyczynia się do osiągnięcia nadrzędnych celów politycznych w dziedzinie zwalczania nielegalnej imigracji i zarządzania migracją oraz granicami zewnętrznymi Unii. Niniejszy wniosek opiera się na istniejącej polityce, w

⁶ Format sprawozdania określono w decyzji Komisji 2005/687/WE.

⁷ <http://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2015/04/23/special-euco-statement/>.

⁸ COM(2015) 240.

⁹ COM(2015) 285.

¹⁰ Etiopia, Jordania, Liban, Mali, Maroko, Niger, Nigeria, Pakistan, Senegal, Serbia, Sudan, Tunezja i Turcja.

¹¹ COM(2017) 558.

¹² COM(2017) 728 final.

szczegółności na obowiązującym rozporządzeniu, które ustanawia zadania urzędników łącznikowych ds. imigracji i tworzy sieć urzędników łącznikowych ds. imigracji, a jednocześnie podnosi je do jakościowo innego poziomu. Wniosek ten w znaczący sposób rozszerza zdolność sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji do skutecznego i szybkiego reagowania na obecne i przyszłe wyzwania związane z migracją, poprzez aktywne wzmocnienie, ocenę i koordynację działań państw członkowskich, Komisji i agencji unijnych związanych z wdrażaniem wspólnych środków poza granicami UE lub na jej zewnętrznych granicach. Przegląd ten umożliwi również pełne wykorzystanie potencjału sieci urzędników łącznikowych oddelegowanych przez Komisję i agencje Unii.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Niniejszy wniosek jest ściśle powiązany z wieloma działaniami Unii w dziedzinie polityki migracyjnej i uzupełnia je. Są to:

- **zapobieganie przemytowi migrantów i handlowi ludźmi oraz ich zwalczanie**, biorąc pod uwagę fakt, że skuteczne działania przeciwko działalności przestępczej przemytników i handlarzy ludźmi muszą być podejmowane wzdłuż całości szlaków migracyjnych, począwszy od państw trzecich pochodzenia i tranzytu;
- **powroty nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich**, w przypadku których poprawa praktycznej współpracy i ustaleń z krajami pochodzenia stanowi niezbędny warunek wstępny wdrożenia istniejących umów o readmisji i zakończenia trwających negocjacji, jak również wykonywania decyzji nakazujących powrót;
- **zintegrowane zarządzanie granicami**, które określa zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego i ryzyko, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie lub bezpieczeństwo granic zewnętrznych, współpraca między państwami członkowskimi, przy wsparciu i koordynacji Agencji Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a także współpraca z państwami trzecimi, w szczególności z państwami sąsiadującymi i tymi państwami trzecimi, które zostały określone w drodze analizy ryzyka jako kraje pochodzenia i tranzytu;
- **legalna migracja i integracja**, które stanowią integralną część ogólnej współpracy UE z państwami trzecimi w kwestiach migracji i mają zasadnicze znaczenie dla inteligentnego i skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, w szczególności poprzez wdrożenie koncepcji oficerów łącznikowych ds. integracji w ambasadach w kluczowych państwach trzecich, zgodnie z planem działania na rzecz integracji z 2016 r.¹³;
- **polityka Unii w dziedzinie stosunków zewnętrznych**, zważywszy że urzędnicy łącznikowi ds. imigracji oddelegowani do państw trzecich powinni ułatwiać i wspierać współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi, w tym poprzez nawiązywanie kontaktów z organami państw trzecich w zakresie zarządzania migracjami, ochrony, przemytu migrantów, handlu ludźmi, powrotów i readmisji, a także zarządzania granicami;
- **ochrona danych**, w zakresie, w jakim w niniejszym wniosku zapewnia się ochronę praw podstawowych osób, których dane osobowe są przetwarzane.

¹³ COM(2016) 377.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą niniejszego wniosku ustawodawczego jest art. 79 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który upoważnia Parlament Europejski i Radę do przyjęcia środków w dziedzinie legalnej imigracji, nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym wydalania i repatriacji osób przebywających nielegalnie oraz zwalczania handlu ludźmi, a także art. 74, który upoważnia Radę do przyjmowania środków mających na celu zapewnienie współpracy administracyjnej między właściwymi służbami państw członkowskich w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Celem niniejszego wniosku jest zapewnienie optymalnego korzystania z urzędników łącznikowych ds. imigracji, w tym urzędników oddelegowanych przez Komisję i agencje Unii do państw trzecich, w celu skuteczniejszej realizacji priorytetów polityki migracyjnej UE, takich jak zapobieganie i zwalczanie nielegalnej imigracji, ułatwianie powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, a także wspieranie zarządzania legalną migracją, w tym w dziedzinie ochrony międzynarodowej, działań w zakresie przesiedleń i poprzedzających wyjazd środków integracyjnych. Osiągnięcie tych celów wymaga skoordynowanego podejścia na szczeblu UE, obejmującego wszystkie organy krajowe i organy UE odpowiedzialne za oddelegowanie urzędników łącznikowych zajmujących się kwestiami migracji w państwach trzecich i zarządzanie ich działaniami. Zapobieganie i zwalczanie nielegalnej imigracji leży w szczególności we wspólnym interesie wszystkich państw członkowskich, a celu tego państwa członkowskie nie mogą osiągnąć samodzielnie, co powoduje konieczność podjęcia skoordynowanych działań na poziomie europejskim oraz wprowadzenia ukierunkowanych środków przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości określonej w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

• Proporcjonalność

Wniosek ustawodawczy będzie stanowił odpowiedź na nowe wyzwania i realia polityczne, przed którymi stoi Unia, zarówno w odniesieniu do zarządzania migracją, jak i bezpieczeństwa wewnętrznego. Ustanawia on mechanizmy, które umożliwią skuteczniejsze zarządzanie urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji, w tym urzędnikami oddelegowanymi przez Komisję i agencje Unii do państw trzecich, jako element środków przyczyniających się do wdrożenia europejskiej polityki migracyjnej we wszystkich jej aspektach. Zapewnia on gromadzenie i wymianę informacji oraz podjęcie odpowiednich działań, aby zapobiegać nielegalnej imigracji, przemytowi migrantów oraz handlowi ludźmi poprzez interwencje na wczesnym etapie na granicach zewnętrznych. Ponadto wspiera on zarządzanie legalną migracją, w tym w dziedzinie ochrony międzynarodowej oraz działań w zakresie przesiedleń i poprzedzających wyjazd środków integracyjnych, przy pełnym poszanowaniu krajowych struktur i procedur.

Niniejszy wniosek stanowi dalszy rozwój dorobku Schengen w dziedzinie zwalczania nielegalnej imigracji. Wzmacnia on współpracę między właściwymi organami krajowymi państw członkowskich UE, jak również między tymi organami a Komisją i agencjami unijnymi, przy pełnym poszanowaniu zasady proporcjonalności określonej w art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i nie wykraczając poza to, co jest konieczne do osiągnięcia

kluczowych celów.

- **Wybór instrumentu**

Niezbędny poziom ujednoczenia wymagany do skutecznego zarządzania europejską siecią urzędników łącznikowych ds. imigracji w państwach trzecich można osiągnąć jedynie poprzez rozporządzenie, czego potwierdzeniem jest pierwotne powołanie sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji. Ponieważ cele ogólne i kontekst polityczny nie uległy zmianie, ten sam rodzaj instrumentu prawnego jest nadal odpowiedni dla niniejszego wniosku.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

W sierpniu 2017 r. Komisja zakończyła zewnętrzną ocenę obecnego rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji.

Proces oceny obejmował sprawdzenie wielu różnych źródeł informacji, w tym analizę sprawozdań państw Prezydencji i dokumentów związanych z pracami grupy ekspertów państw członkowskich ds. sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, organizację misji wyjaśniających w 14 państwach, do których oddelegowani są urzędnicy łącznikowi ds. imigracji (Pakistan, Jordania, Egipt, Nigeria, Etiopia, Republika Południowej Afryki, Albania (region Bałkanów Zachodnich), Maroko, Senegal, Ghana, Turcja, Tajlandia, Chiny i Rosja), przeprowadzenie rozmów z zainteresowanymi stronami z UE, z przełożonymi urzędników łącznikowych ds. imigracji w państwach członkowskich i organizacjami międzynarodowymi oraz przeprowadzenie ankiety wśród urzędników łącznikowych ds. imigracji i ich przełożonych. Ponadto przeprowadzono szczegółowe rozmowy z Komisją, Wysoką Przedstawiciel ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz agencjami unijnymi. Stworzono również panel skupiający przełożonych urzędników łącznikowych ds. imigracji złożony z przedstawicieli czterech państw członkowskich: Francji, Niemiec, Niderlandów i Zjednoczonego Królestwa. Źródła te pozwoliły przeprowadzić solidne analizy, wyciągnąć wnioski i sformułować zalecenia wynikające z oceny.

Zgromadzone informacje potwierdziły, że urzędnicy łącznikowi ds. imigracji i ich sieci w dalszym ciągu pełnią istotną rolę w kontekście obecnej globalnej migracji, a ich działania są spójne z istniejącą i planowaną polityką unijną w dziedzinie migracji. Ocena ujawniła jednak również, że urzędnicy łącznikowi ds. imigracji są ściśle związani z administracją macierzystą w kwestiach podejmowania zadań i ustalania priorytetów swojej pracy, jak również w zakresie wymiany informacji. W ocenie podkreślono, że aspektu tego nie uwzględniono w obowiązującym rozporządzeniu, które koncentruje się na wytycznych, w jaki sposób urzędnicy łącznikowi ds. imigracji powinni opracowywać i tworzyć lokalne sieci w państwach trzecich oraz nimi zarządzać, zaniedbano natomiast potrzebę zarządzania sieciami na poziomie Unii.

Ponadto w ocenie przedstawiono dowody świadczące o tym, że obecne rozporządzenie nie spowodowało systematycznego tworzenia sieci formalnych, ponieważ tworzenie sieci kontaktów odbywa się w pewnej formie w każdej lokalizacji, do której oddelegowano co najmniej trzech urzędników łącznikowych ds. imigracji. Podsumowując, w ocenie

stwierdzono, że rozporządzenie nie ma wymiernego wpływu na poziom i zakres wymiany informacji w ramach sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji. Rozporządzenie nie przyczyniło się ani do systematycznego przepływu informacji strategicznych i operacyjnych danych wywiadowczych zgromadzonych przez sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji do instytucji i organów UE, ani do przepływu tych danych pomiędzy samymi sieciami i do państw członkowskich.

Stwierdzenia oceny posłużyły jako podstawa do opracowania niniejszego wniosku i zostały odzwierciedlone w ocenie Komisji dotyczącej rozporządzenia w sprawie urzędników łącznikowych ds. imigracji zawartej w dokumencie roboczym służb Komisji dołączonym do niniejszego wniosku.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Opracowując niniejszy wniosek, Komisja kierowała się konkluzjami Rady Europejskiej i dyskusjami prowadzonymi w Radzie Ministrów i w Parlamencie Europejskim w sprawie zarządzania migracją oraz w sprawie środków niezbędnych do rozwiązania kryzysu migracyjnego.

W trakcie procesu oceny zewnętrznej przeprowadzono ukierunkowane konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami. Metodologia oceny opierała się na podejściu partycypacyjnym, pozwalającym na aktywne zaangażowanie kluczowych zainteresowanych podmiotów, w szczególności urzędników łącznikowych ds. imigracji i ich przełożonych. W kluczowych państwach trzecich, do których oddelegowani są urzędnicy łącznikowi, przeprowadzono 14 warsztatów, obejmujących konsultacje z udziałem całego odpowiedniego personelu, zwłaszcza z delegatur UE, ambasad i sekcji konsularnych państw członkowskich, organizacji międzynarodowych, takich jak Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji i UNHCR oraz z organów krajowych w państwach przyjmujących. Ponadto na różnych etapach tego procesu przeprowadzono konsultacje z instytucjami UE i agencjami UE, a także z państwami członkowskimi delegującymi największą liczbę urzędników łącznikowych ds. imigracji.

Podczas całego procesu oceny uczestniczyła w nim grupa ekspertów państw członkowskich ds. sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji. Z grupą tą konsultowano się w zakresie zaleceń. W okresie od listopada 2017 r. do marca 2018 r. podczas sześciu wydarzeń regionalnych w Islamabadzie, Moskwie, Belgradzie, Tunisie, Ammanie i Dakarze odbyły się dodatkowe specjalistyczne konsultacje z urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji oddelegowanymi przez państwa członkowskie oraz z innymi zainteresowanymi stronami. W listopadzie 2017 r. i w styczniu 2018 r. odbyły się dwie ukierunkowane sesje konsultacyjne z agencjami UE, następnie przeprowadzono bardziej szczegółowe wideokonferencje z Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europolem. W styczniu 2018 r.¹⁴ zwołano ponownie panel skupiający przełożonych urzędników łącznikowych ds. imigracji z państw członkowskich posiadających największe sieci urzędników, aby zasięgnąć opinii przed ostatecznym opracowaniem niniejszego wniosku.

Wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami były zasadniczo zgodne z ustaleniami oceny zewnętrznej. Zainteresowane strony, z którymi się konsultowano, doceniają potencjał urzędników łącznikowych ds. imigracji w zakresie wspierania realizacji priorytetów Unii w

¹⁴ W panelu uczestniczyli przedstawiciele Francji, Niemiec, Hiszpanii, Niderlandów i Zjednoczonego Królestwa. Następnie przeprowadzono konsultacje z Belgią, która nie mogła uczestniczyć w panelu.

dziedzinie migracji. Wyraziły one potrzebę usprawnienia mechanizmów współpracy i koordynacji. Państwa członkowskie podkreśliły szczególnie wartość współpracy z państwami spoza UE delegującymi urzędników łącznikowych, i opowiadały się za utrzymaniem elastyczności w zakresie tworzenia lokalnych i regionalnych sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji. Agencje Unii nalegały na ściślejszą współpracę z sieciami urzędników łącznikowych ds. imigracji oraz na skuteczniejszą wymianę informacji z agencjami i korzystanie z produktu analitycznego tworzonego przez agencje. Ponadto wszystkie zainteresowane strony, z którymi przeprowadzono konsultacje, jednomyślnie zgadzały się co do tego, że obecne przepisy związane z mechanizmami wymiany informacji i sprawozdawczości są nieskuteczne.

- **Ocena skutków**

Z oceny i powiązanych analiz Komisji wynika, że zmienione rozporządzenie miałoby jedynie ograniczone skutki związane z obciążeniami administracyjnymi, natomiast inne ogólne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe wydają się nieistotne albo bardziej pośrednie i długoterminowe. Wniosek będzie miał bezpośredni wpływ na niewielkie grono ok. 500 urzędników oddelegowanych przez państwa członkowskie w państwach trzecich oraz na niewielką reprezentatywną grupę osób nimi zarządzających; jedynie pośredni wpływ wywrze on na administracje państw trzecich przyjmujące urzędników łącznikowych ds. imigracji. Przepisy niniejszego wniosku nie mają bowiem wpływu na podstawowe zadania tych urzędników, ani na koszty ponoszone przez państwa członkowskie i inne organy wynikające z oddelegowania tych urzędników. Ocena i analiza Komisji zostały przeprowadzone w ścisłej konsultacji i przy współpracy z odpowiednimi organami państw członkowskich, które bezpośrednio odczuwają ewentualne skutki wniosku, a istotne kwestie były z nimi omawiane i sprawdzane w trakcie całego procesu.

Na podstawie tych bieżących konsultacji, ustaleń poczynionych w toku oceny oraz naszych własnych analiz stwierdzono, że nie należy się spodziewać znaczących skutków wniosku. Ponadto w oparciu o ustalenia oceny uznano, że szczegółowe porównanie alternatywnych wariantów polityki nie ma istotnego znaczenia, ponieważ nie określono żadnych faktycznych alternatywnych wariantów, które pozwoliłyby rozwiązać stwierdzone problemy, w związku z czym niniejszy wniosek nie wymagał przeprowadzenia oceny skutków.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie narusza praw podstawowych i jest zgodny z zasadami uznanymi na mocy art. 2 i 6 Traktatu o Unii Europejskiej i odzwierciedlonymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejszy wniosek gwarantuje pełne poszanowanie godności ludzkiej, prawa do życia, zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania, prawa do wolności i bezpieczeństwa, prawa do ochrony danych osobowych, prawa do ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa i wydalenia, zasad *non-refoulement* i niedyskryminacji, prawa do skutecznego środka prawnego i praw dziecka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Europejska sieć urzędników łącznikowych ds. imigracji będzie finansowana w ramach specjalnego instrumentu finansowania UE. Zgodnie z obecnymi wieloletnimi ramami finansowymi (na lata 2014-2020) przeznaczono na ten cel zasoby w ramach Funduszu

Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wize. Przewiduje się, że wydatki związane z wdrażaniem niniejszego wniosku, w szczególności pokrywające koszty oddelegowania urzędników łącznikowych ds. imigracji przez Komisję, a także koszty administracyjne i operacyjne związane z działaniami sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji w ramach zadań powierzonych im przez nowo ustanowioną Radę Sterującą, będą nadal kwalifikowały się do tej samej pozycji budżetowej w kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Jeżeli wniosek zostanie przyjęty przed kolejnymi ramami finansowymi, niezbędne zasoby (szacowane na 860 000 EUR) będą finansowane w ramach obecnej linii budżetowej Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wize, a odnośne kwoty zostaną odliczone od łącznej kwoty 17,3 mln EUR przeznaczonej na wdrażanie niniejszego wniosku. Koszty związane z wdrożeniem niniejszego wniosku rozkładają się w następujący sposób: 1,6 mln EUR na funkcjonowanie Rady Sterującej, 12,2 mln EUR na realizację działań europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji oraz 3,5 mln EUR na oddelegowanie urzędników łącznikowych ds. imigracji przez Komisję. Środki wymagane na potrzeby niniejszego wniosku są zgodne zarówno z obecnymi wieloletnimi ramami finansowymi (2014-2020), jak i z wnioskiem Komisji dotyczącym wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027 z dnia 2 maja 2018 r.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrażania proponowanego rozporządzenia. Ustalenia zostaną podane do wiadomości publicznej.

• Konsekwencje wynikające z różnych protokołów stanowiących załączniki do Traktatów oraz z układów o stowarzyszeniu zawartych z państwami trzecimi

Niniejszy wniosek oparty jest na dorobku Schengen. Należy zatem rozważyć konsekwencje, jakie wywrze on na różne protokoły odnoszące się do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa; Islandii i Norwegii; oraz Szwajcarii i Liechtensteinu. Podobnie należy rozważyć następstwa dla różnych Aktów przystąpienia. Dokładną sytuację w odniesieniu do każdego państwa opisano w motywach niniejszego wniosku.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Niniejszy wniosek ustanawia ogólne zasady dotyczące tworzenia europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych przez państwa członkowskie oraz Komisję i agencje Unii do państw trzecich, a jego celem jest przyczynianie się do skutecznego zarządzania migracją i zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego w Unii Europejskiej.

W związku z tym we wniosku określono następujące elementy w celu wzmocnienia zarządzania europejską siecią urzędników łącznikowych ds. imigracji:

- dostosowano tytuł rozporządzenia i kluczową terminologię, aby lepiej odzwierciedlić cele wniosku, w szczególności cel wzmocnienia europejskiej koordynacji urzędników łącznikowych ds. imigracji;

- doprecyzowano w większym stopniu definicję urzędnika łącznikowego ds. imigracji, przez wyraźne odniesienie do urzędników łącznikowych wymiaru sprawiedliwości pracujących przy wykonywaniu zadań związanych z imigracją;
- wprowadzono na poziomie europejskim Radę Sterującą w celu wzmocnienia zarządzania siecią i lepszej koordynacji urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do państw trzecich przez państwa członkowskie, Komisję i agencje Unii;
- zniesiono obowiązek sporządzania semestralnego sprawozdania państwa Prezydencji, wprowadzono wymogi w zakresie sprawozdawczości, które mają zostać uzgodnione przez Radę Sterującą, obejmujące działania następcze, a także wprowadzono możliwość wydawania przez Radę Sterującą wniosków o konkretne informacje w trybie doraźnym;
- wzmocniono wymianę informacji między urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji oraz członkami Rady Sterującej za pośrednictwem bezpiecznej platformy internetowej;
- zapewniono pewność prawa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez urzędników łącznikowych ds. imigracji na potrzeby wykonywania zadań i działań określonych we wniosku.

↓ 377/2004 (dostosowany)
⇒ nowy

2018/0153 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie utworzenia europejskiej sieci ~~oficerów~~ urzędników łącznikowych ds. imigracji (wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. ~~63 ust. 3 lit. b)~~ 74 i art. ~~66~~ 79 ust. 2 ,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓ nowy

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004¹⁵ zostało znacząco zmienione¹⁶. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.

↓ 377/2004 motyw 1
(dostosowany)

~~Plan zarządzania granicami zewnętrznymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej uzgodniony przez Radę podczas posiedzenia w dniu 13 czerwca 2002 r. przewiduje ustanowienie sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do państw trzecich.~~

¹⁵ Rozporządzenie Rady (WE) 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (Dz.U. L 064 z 2.3.2004, s. 1).

¹⁶ Zob. załącznik I.

↓ 377/2004 motyw 2
(dostosowany)

~~We wnioskach z posiedzenia w dniach 21 i 22 czerwca 2002 r. Rada Europejska w Sewilli wezwała do utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji Państw Członkowskich przed końcem 2002 r.~~

↓ 377/2004 motyw 3
(dostosowany)

~~Na posiedzeniu w dniach 28 i 29 listopada 2002 r. Rada przyjęła wnioski w sprawie udoskonalenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji, biorąc pod uwagę sprawozdanie Prezydencji wskazujące, że sieć oficerów łącznikowych ds. imigracji istnieje w większości badanych w sprawozdaniu krajów, ale zauważając również, że zachodzi potrzeba dalszego umacniania tej sieci.~~

↓ 377/2004 motyw 4
(dostosowany)

~~Rada Europejska w Salonikach w dniach 19 i 20 czerwca 2003 r. podkreśliła konieczność przyspieszenia prac nad przyjęciem właściwego instrumentu prawnego ustanawiającego formalnie sieć oficerów łącznikowych ds. imigracji (ILO) w państwach trzecich możliwie najszybciej i przed końcem 2003 r. Rada Europejska nawiązała również do istotnego znaczenia informacji, które będą przekazywane przez sieć ILO, w ramach rozwoju mechanizmu oceny w celu monitorowania stosunków z państwami trzecimi, które nie współpracują z Unią Europejską w zwalczaniu nielegalnej imigracji.~~

↓ 377/2004 motyw 5
(dostosowany)

~~W następstwie Rady Europejskiej w Salonikach konieczne jest sformalizowanie istnienia i funkcjonowania takiej sieci — czerpiąc z doświadczeń zdobytych w czasie wykonywania bieżących projektów, w tym prowadzonej przez Belgów sieci ILO dla zachodnich Bałkanów — poprzez akt prawnie wiążący, przewidujący obowiązek ustanowienia form współpracy między oficerami łącznikowymi ds. imigracji Państw Członkowskich, cele takiej współpracy, funkcje i właściwe kwalifikacje takich oficerów łącznikowych, a także ich obowiązki w stosunku do kraju przyjmującego oraz wysyłającego Państwa Członkowskiego.~~

↓ 377/2004 motyw 6
(dostosowany)

~~Pożądane jest również sformalizowanie sposobu, w jaki odpowiednie instytucje Wspólnoty są informowane o działaniach sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji, tak aby umożliwić im podejmowanie lub proponowanie środków, które mogą być konieczne w celu dalszej poprawy ogólnego zarządzania kontrolami osób na granicach zewnętrznych Państw Członkowskich.~~

↓ 377/2004 motyw 7
(dostosowany)

~~Biorąc pod uwagę decyzję Rady 2003/170/WSiSW z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wspólnego wykorzystywania oficerów łącznikowych oddelegowanych za granicę przez organy ścigania Państw Członkowskich¹⁷.~~

↓ nowy

- (2) Znaczny wzrost przepływów migracyjnych w 2015 i 2016 r. spowodował duże obciążenie systemów migracyjnych, azylowych i zarządzania granicami oraz wymagał skoordynowanej i skutecznej odpowiedzi ze strony Europy.
- (3) Celem unijnej polityki w dziedzinie migracji jest zastąpienie nieuregulowanych i niekontrolowanych przepływów przez bezpieczne i dobrze zarządzane drogi dzięki kompleksowemu podejściu obejmującemu wszystkie aspekty imigracji.
- (4) Przestrzeganie standardów praw człowieka pozostaje podstawową zasadą Unii podczas rozwiązywania kryzysu migracyjnego. Unia z zaangażowaniem chroni prawa człowieka i podstawowe wolności wszystkich migrantów, niezależnie od ich statusu migracyjnego, w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym.
- (5) Aby zapewnić skuteczne wprowadzenie w życie unijnej polityki imigracyjnej we wszystkich jej aspektach, należy prowadzić spójny dialog i współpracę z najważniejszymi państwami trzecimi pochodzenia i tranzytu migrantów i osób ubiegających się o azyl. Współpraca taka powinna zapewniać lepsze zarządzanie imigracją, w tym wyjazdami i powrotami, przyczyniać się do stabilizacji przepływów migrantów, wspierać zdolność do gromadzenia i rozpowszechniania informacji oraz zapobiegać przemytowi migrantów i handlowi ludźmi i go zwalczać, jak również wspierać dostęp do ochrony dla osób ubiegających się o azyl.
- (6) W kontekście rosnącego zapotrzebowania na dane wywiadowcze i informacje stanowiące podstawę polityki i działań operacyjnych opartych na dowodach, niezbędne jest zapewnienie, aby znajomość tematu i wiedza urzędników łącznikowych ds. imigracji przyczyniała się w pełni do stworzenia kompleksowego obrazu sytuacji w państwach trzecich.
- (7) Oddelegowanie obecnych europejskich urzędników łącznikowych ds. migracji do najważniejszych krajów pochodzenia i tranzytu, do czego wezwano w konkluzjach ze specjalnego posiedzenia szefów państw i rządów w dniu 23 kwietnia 2015 r., stanowiło pierwszy krok w kierunku ściślejszej współpracy z państwami trzecimi w kwestiach związanych z migracją oraz lepszej koordynacji działań z urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji oddelegowanymi przez państwa członkowskie. W oparciu o te doświadczenia planowane są długoterminowe oddelegowania urzędników łącznikowych ds. imigracji przez Komisję do państw trzecich w celu wspierania opracowywania i wdrażania unijnych działań w dziedzinie migracji oraz maksymalizacji ich wpływu na migrację.

¹⁷ ~~[Dz.U. L 67 z 12.3.2003, s. 27](#)~~

- (8) Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie lepszej koordynacji i optymalnego korzystania z urzędników łącznikowych oddelegowanych do państw trzecich przez państwa członkowskie, Komisję i agencje unijne, aby skuteczniej realizować priorytety UE w zakresie zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji i związanej z nią przestępczości transgranicznej, takiej jak przemyt migrantów i handel ludźmi, w zakresie ułatwiania powrotu, readmisji i reintegracji, przyczyniania się do zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii, a także wspierania zarządzania legalną imigracją, w tym w dziedzinie ochrony międzynarodowej, przesiedleń i poprzedzających wyjazd środków integracyjnych podejmowanych przez państwa członkowskie i Unię.
- (9) W oparciu o rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 niniejsze rozporządzenie ma na celu zapewnienie, aby urzędnicy łącznikowi ds. imigracji w większym stopniu przyczyniali się do funkcjonowania europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, przede wszystkim poprzez ustanowienie mechanizmu, za pomocą którego państwa członkowskie, Komisja i unijne agencje będą mogły bardziej systematycznie koordynować zadania i funkcje swoich urzędników łącznikowych.
- (10) Biorąc pod uwagę fakt, że uprawnienia i zadania urzędników łącznikowych ds. imigracji mogą się pokrywać, należy podjąć odpowiednie wysiłki, aby lepiej koordynować pracę urzędników działających w tym samym państwie trzecim lub regionie. Jeżeli urzędnicy łącznikowi ds. imigracji są oddelegowywani przez Komisję bezpośrednio do misji dyplomatycznych Unii w państwie trzecim, powinni oni stworzyć sieć urzędników łącznikowych ds. imigracji w tym państwie trzecim oraz nią kierować.
- (11) Ustanowienie solidnego mechanizmu zarządzania, który zapewnia lepszą koordynację wszystkich urzędników łącznikowych zajmujących się w ramach swoich obowiązków kwestiami dotyczącymi imigracji, jest niezbędne do zmniejszenia luk informacyjnych, ograniczenia do minimum powielania działań oraz do maksymalnego zwiększenia zdolności operacyjnych i skuteczności. Rada Sterująca powinna zapewnić wytyczne zgodne z priorytetami polityki Unii – przy uwzględnieniu stosunków zewnętrznych Unii – oraz powinna otrzymać niezbędne uprawnienia, w szczególności w zakresie przyjmowania dwuletnich programów prac sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, przydzielania urzędnikom łącznikowym ds. imigracji odpowiednich doraźnych zadań w zależności od priorytetów i nowych potrzeb, które nie zostały uwzględnione w dwuletnim programie prac oraz przydzielania zasobów na uzgodnione działania, a także powinna ponosić odpowiedzialność za ich realizację.
- (12) Rada Sterująca powinna zatem ustanowić i regularnie aktualizować wykaz urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do państw trzecich. Wykaz powinien zawierać informacje dotyczące lokalizacji, struktury i działalności różnych sieci, w tym dane kontaktowe oraz krótki opis obowiązków urzędników łącznikowych ds. imigracji.
- (13) Należy propagować wspólne oddelegowania urzędników łącznikowych w celu wzmocnienia współpracy operacyjnej i wymiany informacji między państwami członkowskimi, jak również w celu zaspokojenia potrzeb na poziomie Unii określonych przez Radę Sterującą. Wspólne oddelegowanie dokonywane przez co najmniej dwa państwa członkowskie powinno być dofinansowane ze środków unijnych, zachęcając do podejmowania takich działań i przynosząc wartość dodaną

wszystkim państwom członkowskim, w szczególności państwom posiadającym mniejsze sieci urzędników łącznikowych w państwach trzecich lub nie posiadających takich sieci.

- (14) Należy przyjąć postanowienia szczególne dotyczące szerszych unijnych działań na rzecz budowania zdolności urzędników łącznikowych ds. imigracji, poprzez opracowanie – we współpracy z odpowiednimi agencjami unijnymi – wspólnych podstawowych programów nauczania i kursów szkoleniowych organizowanych przed oddelegowaniem oraz dotyczące wsparcia na rzecz wzmocnienia zdolności operacyjnej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji.
- (15) Sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji powinny unikać powielania działań agencji unijnych i innych unijnych instrumentów i struktur oraz powinny wnieść wartość dodaną do tego, co już osiągają w zakresie gromadzenia i wymiany informacji w dziedzinie imigracji, w szczególności poprzez skupienie się na aspektach operacyjnych. Powinny one działać w charakterze pośredników i dostawców informacji z państw trzecich w celu wspierania agencji unijnych w ich funkcji i zadaniach, w szczególności w przypadkach, gdy agencje unijne nie nawiązały jeszcze współpracy z państwami trzecimi. W tym celu należy zacieśnić współpracę między sieciami urzędników łącznikowych ds. imigracji i odpowiednimi agencjami unijnymi.
- (16) Organy państw członkowskich powinny zapewnić, aby strategiczne i operacyjne produkty analityczne unijnych agencji dotyczące nielegalnej imigracji, powrotów, przestępczości transgranicznej, ochrony międzynarodowej i przesiedleń faktycznie docierały do urzędników łącznikowych ds. imigracji w państwach trzecich oraz aby informacje dostarczane przez urzędników łącznikowych ds. imigracji były przekazywane odpowiednim agencjom unijnym – w szczególności Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europolowi i Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu – w zakresie ich odpowiednich ram prawnych.
- (17) Aby zapewnić jak najskuteczniejsze wykorzystanie informacji gromadzonych przez sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, informacje takie powinny być dostępne za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji.
- (18) Informacje gromadzone przez urzędników łącznikowych ds. imigracji powinny wspierać wdrażanie technicznych i operacyjnych aspektów europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624¹⁸, oraz przyczyniać się do tworzenia i obsługi krajowych systemów nadzorowania granic zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013¹⁹.

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/299 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 836/2007, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE, Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1-76).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 z dnia 22 października 2013 r. ustanawiające europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 11-26).

- (19) Powinno być możliwe wykorzystanie zasobów dostępnych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014²⁰ w celu wspierania działalności europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, jak również w celu dokonywania przez państwa członkowskie wspólnych oddelegowań urzędników łącznikowych ds. imigracji.
- (20) Wszelkie przetwarzanie i przekazywanie danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679²¹ oraz przepisami krajowymi transponującymi dyrektywę 2016/680²². Przy przetwarzaniu danych osobowych Komisja i agencje unijne powinny stosować rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady²³.
- (21) Przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia powinno być prowadzone w celu udzielania pomocy powracającym obywatelom państw trzecich i ułatwiania przesiedlania osób potrzebujących ochrony międzynarodowej oraz wprowadzania w życie środków unijnych w zakresie przyjmowania legalnych imigrantów. Niezbędne są zatem ramy prawne, w których uznaje się rolę urzędników łącznikowych ds. imigracji w tym kontekście.
- (22) Powrót obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w państwach członkowskich lub przestali je spełniać, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE²⁴, jest zasadniczym elementem kompleksowych działań na rzecz zwalczania nielegalnej imigracji i ma istotne znaczenie dla interesu publicznego.
- (23) Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji muszą przetwarzać dane osobowe w celu ułatwienia operacji powrotowych. W odniesieniu do państw trzecich powrotu często nie wydano decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony przyjętych przez Komisję na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub na mocy art. 36 dyrektywy (UE) 2016/680, często państwa te nie zawarły ani nie zamierzają zawrzeć z Unią umowy o readmisji, ani nie zapewniają one w inny sposób odpowiednich zabezpieczeń w rozumieniu art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub w rozumieniu przepisów krajowych transponujących art. 37 dyrektywy (UE) 2016/680. Pomimo

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

²³ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 008 z 12.1.2001, s. 1).

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

szeroko zakrojonych wysiłków Unii we współpracy z głównymi państwami pochodzenia nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich podlegających obowiązkowi powrotu, nie zawsze możliwe jest zapewnienie, by takie państwa trzecie systematycznie wypełniały zobowiązanie ustanowione na mocy prawa międzynarodowego do readmisji własnych obywateli. Umowy o readmisji zawarte lub negocjowane przez Unię lub państwa członkowskie i przewidujące odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do przekazywania danych państwom trzecim zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 36 dyrektywy (UE) 2016/680, obejmują ograniczoną liczbę takich państw trzecich. W sytuacji, w której umowy takie nie istnieją, urzędnicy łącznikowi ds. imigracji powinni przekazywać dane osobowe na potrzeby realizacji operacji powrotowych Unii zgodnie z warunkami określonymi w art. 49 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/679 lub w przepisach krajowych transponujących art. 38 dyrektywy (UE) 2016/680.

- (24) W interesie zainteresowanych osób, urzędnicy łącznikowi ds. imigracji powinni mieć możliwość przetwarzania danych osobowych osób wymagających międzynarodowej ochrony podlegających przesiedleniom oraz osób pragnących legalnie migrować do Unii, w celu potwierdzenia ich tożsamości i obywatelstwa.
- (25) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, które zakładają optymalizację korzystania z urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych przez państwa członkowskie, Komisję i agencje UE do państw trzecich w celu skuteczniejszego wdrażania unijnych priorytetów dotyczących zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji, ułatwiania powrotu, readmisji i reintegracji, przyczyniania się do zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii, a także wspierania zarządzania legalną imigracją lub programami ochrony międzynarodowej, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie, ale będą lepiej realizowane poprzez koordynację na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

↓ 377/2004 motyw 8
(dostosowany)

- (26) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsze rozporządzenie stanowi ~~rozwnięcie~~ ~~rozwój~~ ~~przepisów~~ ~~do~~ ~~dorobku~~ Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²⁵, który dotyczy obszarów, o których mowa w art. 1 pkt A i E decyzji Rady 1999/437/WE ~~z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tego Układu~~²⁶.

²⁵ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

²⁶ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

↓ 493/2011 motyw 15

- (27) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²⁷, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A i E decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE²⁸.

↓ 493/2011 motyw 16
(dostosowany)

- (28) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu ~~podpisanego~~ między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²⁹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A i E decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady ~~2008/261/WE~~ 2011/350/UE³⁰.

↓ 377/2004 motyw 9
(dostosowany)

- (29) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu ~~nr 22~~ w sprawie stanowiska Danii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ~~ustanawiającego Wspólnotę Europejską~~, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani nie podlega jego stosowaniu. Przyjmując, że niniejsze rozporządzenie oparte jest na dorobku Schengen ~~na mocy postanowień tytułu IV trzeciej części Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską~~, Dania, zgodnie z art. ~~5~~ ~~4~~ ~~wspomnianego~~ tego Protokołu, w terminie sześciu miesięcy po ~~przyjęciu~~ podjęciu przez Radę decyzji w sprawie niniejszego rozporządzenia, podejmie decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.

²⁷ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

²⁸ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

²⁹ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

³⁰ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

↓ 377/2004 motyw 10
(dostosowany)

- (30) Zjednoczone Królestwo uczestniczy w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 ~~włączającego dorobek Schengen~~ w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ~~ustanawiającego Wspólnotę Europejską~~, oraz art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE ~~z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen~~³¹.

↓ 377/2004 motyw 11
(dostosowany)

- (31) Irlandia uczestniczy w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 ~~włączającego dorobek Schengen~~ w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ~~ustanawiającego Wspólnotę Europejską~~, oraz art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE ~~z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen~~³².

↓ 377/2004 motyw 12
(dostosowany)

- (32) Uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE ~~z dnia 29 maja 2000 r.~~ i art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE ~~z dnia 28 lutego 2002 r.~~, związane jest z obowiązkami ~~Wspólnoty~~ Unii w zakresie ~~podjęcia~~ wprowadzenia środków rozwijających przepisy dorobku Schengen mające na celu zwalczanie organizowania nielegalnej imigracji, w których uczestniczą Zjednoczone Królestwo i Irlandia.

↓ 377/2004 motyw 13
(dostosowany)

- (33) Niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym ~~tworzy akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany~~ w rozumieniu art. 3 ust. ~~2~~ 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.,

³¹ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

³² Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

↓ 377/2004 (dostosowany)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

⊗ Zakres stosowania ⊗

↓ nowy

1. Niniejsze rozporządzenie określa przepisy służące lepszej koordynacji działań urzędników łącznikowych ds. migracji oddelegowanych do państw trzecich przez państwa członkowskie, Komisję i agencje unijne dzięki utworzeniu europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji.

↓ 377/2004 (dostosowany)

⇒ nowy

- ~~24.~~ Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zadań ~~oficerów~~ ⊗ urzędników ⊗ łącznikowych w ramach ich uprawnień na mocy prawa ⊗ unijnego i ⊗ krajowego ~~polityk i procedur~~ ⊗ oraz krajowych i unijnych polityk lub procedur ⊗ lub na mocy specjalnych umów zawartych z państwem przyjmującym lub organizacjami międzynarodowymi.

Artykuł ~~2~~

⊗ Definicje ⊗

⊗ Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: ⊗

1) ~~W niniejszym rozporządzeniu, „oficer~~ ⊗ urzędnik ⊗ łącznikowy ds. imigracji” oznacza:

- ~~(a)~~ przedstawiciela jednego z państw członkowskich oddelegowanego za granicę przez służby imigracyjne ⇒ , wymiar sprawiedliwości ⇐ lub inne właściwe organy celem nawiązania i utrzymywania kontaktów z władzami państwa ~~przyjmującego~~ ⇒ trzeciego ⇐ celem przyczynienia się do zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji ⊗ , powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich ⊗ oraz zarządzania legalną ⊗ imigracją ⊗ ~~migracją.~~

↓ nowy

- (b) urzędników łącznikowych oddelegowanych za granicę przez Komisję w celu nawiązania i utrzymywania kontaktów z władzami państwa trzeciego w kwestiach związanych z imigracją;

- (c) urzędników łącznikowych oddelegowanych za granicę przez agencje unijne, o czym mowa w odnośnych podstawach prawnych agencji, i zajmujących się kwestiami związanymi z imigracją;

↓ 377/2004

- ~~(b) 2. Do celów niniejszego rozporządzenia również oficerowie łącznikowi zajmujący się problemami imigracji w ramach swoich obowiązków są traktowani jako oficerowie łącznikowi ds. imigracji.~~

↓ nowy

- 2) „oddelegowany za granicę” oznacza oddelegowany, na rozsądny okres czasu określony przez odpowiedzialny organ, do jednej z następujących placówek:
- (a) organów konsularnych państwa członkowskiego w państwie trzecim;
 - (b) właściwych organów w państwie trzecim;
 - (c) organizacji międzynarodowej;
 - (d) misji dyplomatycznej Unii.

↓ 377/2004

- ~~3. Oficerowie łącznikowi ds. imigracji mogą zostać oddelegowani do krajowych organów konsularnych Państw Członkowskich w państwach trzecich lub też do odpowiednich organów innych Państw Członkowskich, a także do właściwych organów państw trzecich, jak również do organizacji międzynarodowych na rozsądny okres, który jest ustalany przez delegujące Państwo Członkowskie.~~

↓ nowy

- 3) „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zgodnie z definicją w art. 4 pkt 1) rozporządzenia (UE) 2016/679;
- 4) „powrót” oznacza powrót zgodnie z definicją w art. 3 pkt 3) dyrektywy 2008/115/WE;

↓ 377/2004 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 32

⊗ Zadania urzędników łącznikowych ds. imigracji ⊗

1. ~~Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że jego oficerowie~~ ⊗ Urzędnicy ⊗ łącznikowi ds. imigracji nawiązują i podtrzymują bezpośrednie kontakty z właściwymi organami ~~w państwie przyjmującym~~ ⇒ państwa trzeciego ⇐ oraz z każdą właściwą organizacją w państwie ~~przyjmującym~~ ⇒ trzecim ⇐, celem

~~ułatwienia i przyspieszenia gromadzenia i wymiany informacji~~ ⇒ wdrażania niniejszego rozporządzenia ⇐.

2. ~~Oficerowie~~ ☒ Urzędnicy ☒ łącznikowi ds. imigracji zbierają informacje do wykorzystania na poziomie operacyjnym albo na poziomie strategicznym, albo na obu poziomach. ⇒ Informacje te nie zawierają danych osobowych. ⇐ Informacje ~~te~~ te dotyczą w szczególności ☒ następujących ☒ ~~takich~~ kwestii, ~~jak:~~

a) przeptywów ☒ migracyjnych ☒ ~~nielegalnych imigrantów pochodzący z~~ ☒ mających źródło w danym państwie ☒ lub ☒ przez nie ☒ przechodzący ~~ch~~ przez państwo przyjmujące;

b) trasy ☒ szlaków ☒, którymi odbywają się ~~ten~~ przeptywy ~~nielegalnych emigrantów~~ ☒ migracyjne ☒ w celu ~~dostania się~~ ☒ dotarcia ☒ na terytoria państw członkowskich;

c) istnienie, ⇒ działalności i sposobów działania ⇐ organizacji przestępczych biorących udział w przemyśle ⇒ ludzi i handlu ludźmi na szlakach migracyjnych ⇐;

~~ich sposób działania, w tym wykorzystywane środki transportu, uczestnictwo pośredników itp.,~~

~~istnienie i działalność organizacji przestępczych biorących udział w przemyśle imigrantów,~~

d) incydentów i wydarzeń, które mogą być lub stać się przyczyną ~~nowego~~ rozwoju ☒ zmiany sytuacji w zakresie ☒ przeptywów ☒ migracyjnych ☒ ~~nielegalnych imigrantów~~;

e) metody stosowane w celu podrobienia lub fałszowania dokumentów tożsamości oraz dokumentów podróży;

f) sposobów i środków mających na celu pomoc organom w państwach ~~przyjmujących~~ ⇒ trzecich ⇐ w zapobieganiu ☒ nielegalnym ☒ przeptywom ~~nielegalnej imigracji pochodzącej z ich terytorium lub przechodzącej~~ ☒ migracyjnym mającym źródło na ich terytorium lub przechodzącym ☒ przez ich terytorium;

g) sposobów i środków mających na celu ułatwienie powrotu, ~~i repatriacji~~ ☒ readmisji ☒ ⇒ i reintegracji ⇐ ~~nielegalnych imigrantów do krajów, z których pochodzą~~;

↓ nowy

h) dostępu do ochrony w państwie trzecim dla osób ubiegających się o azyl;

i) możliwych strategii legalnej imigracji i kanałów imigracyjnych między Unią a państwami trzecimi, w tym przesiedlenia i innych narzędzi ochrony, a także potrzeb w zakresie umiejętności i potrzeb rynku pracy;

j) środków poprzedzających wyjazd dostępnych dla imigrantów w państwach pochodzenia i przyjmujących państwach trzecich, które pomagają w udanej integracji po legalnym przyjeździe do państw członkowskich.

↓ 377/2004 (dostosowany)
⇒ nowy

⇒ k) zdolności, umiejętności, strategii polityczne, ⇐ prawodawstwo i praktyki prawne ⇒ państw trzecich ⇐ związane z wyżej wymienionymi kwestiami ☒, o których mowa w lit. a) do j) ☒.

~~informacje przekazywane przez system wczesnego ostrzeżenia.~~

↓ nowy

3. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji koordynują między sobą i z odpowiednimi zainteresowanymi stronami zapewniane przez siebie działania w zakresie budowania zdolności dla organów państwa trzeciego i innych zainteresowanych stron w państwach trzecich.

↓ 377/2004 (dostosowany)
⇒ nowy

43. ~~Oficerowie~~ ☒ Urzędnicy ☒ łącznikowi ds. imigracji są również uprawnieni do udzielania ☒ mogą udzielać ☒ pomocy w:

a) ustalaniu tożsamości ⇒ nielegalnie przebywających ⇐ obywateli państw trzecich i ułatwianiu ich powrotu ☒ zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE ☒ do krajów pochodzenia.

↓ nowy

b) potwierdzaniu tożsamości i ułatwianiu przesiedleń osób potrzebujących ochrony międzynarodowej do Unii;

c) potwierdzaniu tożsamości i ułatwianiu wdrażania środków unijnych w odniesieniu do przyjmowania legalnych imigrantów.

↓ 377/2004 (dostosowany)
⇒ nowy

54. ~~Państwa członkowskie zapewniają, że ich~~ oficerowie ☒ Urzędnicy ☒ łącznikowi ds. imigracji realizują zadania w ramach ~~ich~~ swoich uprawnień i zgodnie z przepisami, w tym przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, ustanowionymi w ~~ich~~ prawie ☒ unijnym i ☒ krajowym oraz we wszelkich umowach i porozumieniach zawartych z państwami ~~przyjmującymi~~ ⇒ trzecimi ⇐ lub organizacjami międzynarodowymi.

Artykuł ~~43~~

~~⊗ Zgłoszenie oddelegowania urzędników łącznikowych ds. migracji ⊗~~

- ~~1. Państwa członkowskie ⇒ , Komisja i agencje Unii ⇐ systematycznie i bez opóźnień informują siebie nawzajem, Radę oraz Komisję ⇒ Radę Sterującą ⇐ o oddelegowaniu ⇒ swoich planach oddelegowania ⇐ oficerów ⊗ urzędników ⊗ łącznikowych ds. imigracji, wraz z opisem ich obowiązków ⇒ oraz okresem ich oddelegowania ⇐.~~
- ~~2. Każde Państwo Członkowskie informuje również inne państwa o swoich zamierzeniach dotyczących oddelegowania oficerów łącznikowych ds. imigracji do państw trzecich w celu umożliwienia innym Państwom Członkowskim wyrażenia zainteresowania zawarciem umowy o współpracy z danym Państwem Członkowskim dotyczącej takiego oddelegowania, jak określono w art. 5~~

↓ 493/2011 art. 1 ust. 1 lit. b)
⇒ nowy

- ~~23. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, zostaną udostępnione w ramach bezpiecznej internetowej ⇒ platformy wymiany informacji ustanowionej w art. 9 ⇐ sieci informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich ustanowionej decyzją Rady 2005/267/WE³³ („ICONet”) w sekcji poświęconej sieciom oficerów łącznikowych ds. imigracji. Komisja przekazuje również te informacje Radzie.~~

↓ 377/2004 (dostosowany)

Artykuł ~~54~~

~~⊗ Utworzenie lokalnych lub regionalnych sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji ⊗~~

- ~~1. Państwa Członkowskie zapewniają, że ich oficerowie ⊗ Urzędnicy ⊗ łącznikowi ds. imigracji oddelegowani do tych samych państw trzecich lub regionów tworzą między sobą lokalne lub regionalne sieci współpracy. W ramach takich sieci oficerowie ⊗ urzędnicy ⊗ łącznikowi ds. imigracji w szczególności:~~
 - ~~a) spotykają się regularnie i w razie konieczności;~~

↓ 493/2011 art. 1 ust. 2 lit. a)
⇒ nowy

- ~~b) wymieniają informacje i doświadczenia, w szczególności podczas posiedzeń oraz za pośrednictwem ⇒ bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji ustanowionej w art. 9 ⇐ sieci ICONet;~~

³³ Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48

- c) w stosownych przypadkach wymieniają informacje na temat doświadczeń dotyczących dostępu do ochrony przez osoby ubiegające się o azyl;³⁴

↓ 377/2004 (dostosowany)
⇒ nowy

- d) ~~w stosownych przypadkach kiedy jest to właściwe, które mają być przyjęte jakiego należy zająć~~ koordynują stanowiska, ~~komercyjnymi~~ handlowymi;³⁴
- e) ~~w stosownych przypadkach kiedy jest to właściwe,~~ biorą udział w specjalistycznych szkoleniach;³⁴
- f) ~~w stosownych przypadkach kiedy jest to właściwe,~~ organizują sesje informacyjne i kursy szkoleniowe dla członków personelu dyplomatycznego i konsularnego misji państw członkowskich w państwie ~~przyjmującym~~ ⇒ trzecim ~~⇒~~³⁴
- g) przyjmują wspólne podejście w stosunku do metod gromadzenia strategicznie ważnych informacji, w tym analiz ryzyka, i składania sprawozdań na ich temat dotyczących informacji istotnych ze ~~względów strategicznych, w tym analiz ryzyka, właściwym organom wysyłającym Państw Członkowskich.~~³⁴

~~biorą udział w tworzeniu półrocznych sprawozdań ze wspólnych działań sporządzanych zgodnie z art. 6 ust. 1,~~

- h) nawiązują regularne kontakty z podobnymi sieciami odpowiednio w państwie ~~przyjmującym~~ ⇒ trzecim ~~⇒~~ i w sąsiednich państwach trzecich.

↓ nowy

2. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji oddelegowani przez Komisję koordynują sieci, o których mowa w ust. 1. W lokalizacjach, do których Komisja nie oddelegowuje urzędników łącznikowych ds. imigracji, koordynację sieci prowadzi urzędnik łącznikowy ds. imigracji na podstawie uzgodnień członków sieci.
3. O wyznaczeniu koordynatorów sieci koordynator powiadamia Radę Sterującą.

↓ 493/2011 art. 1 ust. 2 lit. b)

~~2. Przedstawiciele Komisji i Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex) ustanowionej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004³⁴ mogą uczestniczyć w posiedzeniach organizowanych w ramach sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji, jednakże jeżeli wymagają tego względy operacyjne, posiedzenia mogą odbywać się bez udziału tych przedstawicieli. W stosownych przypadkach mogą również zostać zaproszone inne podmioty i organy.~~

³⁴ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

↓ 493/2011 art. 1 ust. 2 lit. c)

~~3. Państwo członkowskie sprawujące Prezydencję Rady Unii Europejskiej przejmuje inicjatywę w zwoływaniu takich posiedzeń. Jeżeli państwo członkowskie sprawujące Prezydencję nie jest reprezentowane w danym kraju lub regionie, inicjatywę zwołania posiedzenia przejmuje państwo członkowskie pełniące funkcję państwa sprawującego Prezydencję. Posiedzenia takie mogą się również odbywać z inicjatywy innych państw członkowskich.~~

↓ 377/2004 (dostosowany)

Artykuł ~~65~~

⊗ Wspólne oddelegowanie urzędników łącznikowych ds. imigracji ⊗

1. Państwa członkowskie mogą uzgodnić dwustronnie lub wielostronnie, że ~~oficerowie~~ ⊗ urzędnicy ⊗ łącznikowi ds. imigracji oddelegowani do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej przez państwo członkowskie dbają również o interesy jednego lub kilku innych państw członkowskich.
2. Państwa członkowskie mogą również uzgodnić, że ich ~~oficerowie~~ ⊗ urzędnicy ⊗ łącznikowi ds. imigracji dzielą między siebie niektóre zadania.

↓ nowy

3. W przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie wspólnie oddelegują urzędnika łącznikowego ds. imigracji, państwa te mogą otrzymać unijne wsparcie finansowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014.

Artykuł 7

Rada Sterująca

1. Ustanawia się Radę Sterującą europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji (zwaną dalej „Radą Sterującą”).
2. W skład Rady Sterującej wchodzi jeden przedstawiciel każdego państwa członkowskiego, dwóch przedstawicieli Komisji, jeden przedstawiciel Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, jeden przedstawiciel Europolu i jeden przedstawiciel Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu. Członków Rady Sterującej powołuje się na podstawie ich odpowiedniego doświadczenia i wiedzy fachowej w zakresie zarządzania sieciami urzędników łącznikowych.
3. W Radzie Sterującej uczestniczą w charakterze obserwatorów przedstawiciele państw trzecich uczestniczących we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen.
4. Do udziału w posiedzeniach Rady Sterującej w charakterze obserwatorów mogą być zapraszani eksperci, przedstawiciele organów krajowych, organizacji

międzynarodowych i odpowiednich instytucji, organów, urzędów i agencji Unii, którzy nie są członkami Rady Sterującej. Można też organizować wspólne posiedzenia z innymi sieciami lub organizacjami.

5. Komisja pełni funkcję przewodniczącego Rady Sterującej. Przewodniczący:

- (e) zapewnia ciągłość działań i organizuje pracę Rady Sterującej, w tym wspiera przygotowywanie dwuletniego programu prac oraz sporządzanie co dwa lata sprawozdań z działalności;
- (f) dba o to, aby wspólne działania uzgodnione przez Radę Sterującą były spójne i skoordynowane z odpowiednimi instrumentami i strukturami unijnymi oraz odzwierciedlały priorytety Unii w obszarze migracji;
- (g) zwołuje posiedzenia Rady Sterującej.

Podczas realizacji celów Rady Sterującej przewodniczący jest wspierany przez sekretariat.

6. Posiedzenia Rady Sterującej odbywają się co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 8

Zadania Rady Sterującej

1. Rada Sterująca ustanawia swój regulamin wewnętrzny na podstawie wniosku przewodniczącego w terminie trzech miesięcy od swojego pierwszego posiedzenia. Regulamin wewnętrzny określa zasady głosowania.
2. Biorąc pod uwagę priorytety Unii w dziedzinie imigracji oraz przy uwzględnieniu zakresu zadań urzędników łącznikowych ds. imigracji określonych w niniejszym rozporządzeniu, Rada Sterująca realizuje następujące działania:
 - (h) ustala priorytety i działania poprzez przyjęcie dwuletniego programu prac i wskazanie zasobów niezbędnych do wspierania tych działań;
 - (i) dokonuje przeglądu działań określonych w dwuletnim programie prac, wyznaczenia koordynatorów sieci oraz postępów osiągniętych przez sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji w zakresie ich współpracy z właściwymi organami w państwach trzecich;
 - (j) przyjmuje sporządzane co dwa lata sprawozdanie z działalności;
 - (k) aktualizuje wykaz oddelegowanych urzędników łącznikowych ds. imigracji przed każdym posiedzeniem Rady Sterującej;
 - (l) ustala braki w zakresie oddelegowań i zaleca oddelegowanie urzędników łącznikowych ds. imigracji;
3. Biorąc pod uwagę potrzeby operacyjne Unii w dziedzinie imigracji oraz przy uwzględnieniu zakresu zadań urzędników łącznikowych ds. imigracji określonego w niniejszym rozporządzeniu, Rada Sterująca realizuje następujące działania:

- (m) uzgadnia doraźne zadania dla sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji,
 - (n) monitoruje dostępność informacji między urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji a agencjami unijnymi oraz, w razie potrzeby, wydaje zalecenia dotyczące niezbędnych działań;
 - (o) wspiera rozwój umiejętności urzędników łącznikowych ds. imigracji, w tym poprzez opracowanie wspólnych podstawowych programów nauczania, szkolenia przed oddelegowaniem i organizację wspólnych seminariów dotyczących tematów, o których mowa w art. 3 ust. 2;
 - (p) zapewnia wymianę informacji za pośrednictwem internetowej platformy wymiany informacji przewidzianej w art. 9.
4. Do celów realizacji działań, o których mowa w ust. 2 i 3, państwa członkowskie mogą otrzymać unijne wsparcie finansowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014.

Artykuł 9

Platforma wymiany informacji

1. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji i członkowie Rady Sterującej zapewniają, aby wszelkie istotne informacje i dane statystyczne były przesyłane i wymieniane za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji utworzonej i obsługiwanej przez Komisję. Informacje te obejmują co najmniej następujące elementy:
- (q) odpowiednie dokumenty, sprawozdania i produkty analityczne w dziedzinie imigracji, w szczególności informacje faktyczne dotyczące krajów lub regionów, do których oddelegowani są urzędnicy łącznikowi ds. imigracji;
 - (r) dwuletnie programy prac, sporządzane co dwa lata sprawozdania z działalności i wyniki realizacji działań oraz zadań doraźnych sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3;
 - (s) uaktualniony wykaz członków Rady Sterującej;
 - (t) uaktualniony wykaz urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do państw trzecich, w tym ich imiona i nazwiska, lokalizacje, numery telefonów i adresy poczty elektronicznej;
 - (u) inne istotne dokumenty związane z działaniami i decyzjami Rady Sterującej.
2. Z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), informacje przekazywane za pośrednictwem platformy nie zawierają danych osobowych ani żadnych linków, poprzez które takie dane osobowe są bezpośrednio lub pośrednio dostępne. Dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), mają wyłącznie urzędnicy łącznikowi ds. imigracji i członkowie Rady Sterującej do celów wykonania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Przetwarzanie danych osobowych

1. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji wykonują swoje zadania zgodnie z przepisami prawa dotyczącymi ochrony danych osobowych określonymi w przepisach unijnych i krajowych oraz w umowach międzynarodowych zawartych z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.
2. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji mogą przetwarzać dane osobowe do celów zadań, o których mowa w art. 3 ust. 4. Dane osobowe są usuwane po wykonaniu danego zadania.
3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 2 mogą obejmować:
 - (v) dane biometryczne lub personalizacyjne, jeżeli jest to konieczne do potwierdzenia tożsamości i obywatelstwa obywateli państw trzecich do celów powrotu, w tym wszelkiego rodzaju dokumenty, które można uznać za dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo;
 - (w) wykazy pasażerów lotów powrotnych do państw trzecich;
 - (x) dane biometryczne lub personalizacyjne w celu potwierdzenia tożsamości i obywatelstwa obywateli państw trzecich w celu dopuszczenia legalnej migracji i przesiedlenia obywateli państw trzecich potrzebujących ochrony międzynarodowej.
4. Przekazywanie przez urzędników łącznikowych ds. imigracji danych osobowych na podstawie niniejszego artykułu państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym odbywa się zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679 lub przepisami krajowymi transponującymi rozdział V dyrektywy (UE) 2016/680.

↓ 493/2011 art. 1 ust. 3

Artykuł 6

~~1. Państwo członkowskie sprawujące Prezydencję Rady Unii Europejskiej lub, jeżeli to państwo członkowskie nie jest reprezentowane w danym kraju lub regionie, państwo członkowskie pełniące funkcję państwa sprawującego Prezydencję, sporządza do końca każdego semestru sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie działań sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji w poszczególnych krajach lub regionach o szczególnym znaczeniu dla Unii, a także w sprawie sytuacji w tych krajach lub regionach w kwestiach dotyczących nielegalnej imigracji, uwzględniając wszystkie stosowne aspekty, w tym prawa człowieka. Wybór poszczególnych krajów lub regionów o szczególnym znaczeniu dla Unii, po konsultacjach z państwami członkowskimi i Komisją, opiera się na obiektywnych wskaźnikach migracji, takich jak statystyki dotyczące nielegalnej imigracji oraz analiza ryzyka i inne istotne informacje lub sprawozdania opracowane przez Frontex i Europejski Urząd Wsparcia ds. Polityki Azylowej, a także uwzględnia ogólnounijną politykę stosunków zewnętrznych.~~

~~2. Sprawozdania państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie z wzorem i formatem ustanowionym decyzją Komisji 2005/687/WE z dnia 29 września 2005 r. w sprawie formatu sprawozdania z działalności sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji oraz na temat sytuacji w państwie przyjmującym w kwestiach dotyczących nielegalnej imigracji³⁵. W sprawozdaniu określa się stosowne kryteria wyboru.~~

~~3. Na podstawie sprawozdań państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w stosownych przypadkach aspekty praw człowieka, Komisja co roku przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie podsumowanie faktów oraz, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące rozwoju sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji.~~

↓ 377/2004 (dostosowany)

Artykuł 11~~7~~

⊗ Współpraca konsularna ⊗

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów w sprawie współpracy konsularnej na szczeblu lokalnym zawartych w ⊗ rozporządzeniu (WE) nr 810/2009 ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Wizowy ⊗ ~~Wspólnych Instrukcjach Konsularnych w sprawie wiz dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych.~~

↓ nowy

Artykuł 12

Sprawozdanie

1. Po pięciu latach od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie dostarczają Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania na temat stosowania niniejszego rozporządzenia.

↓

Artykuł 13

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 377/2004 traci moc.

³⁵ Dz.U. L 264 z 8.10.2005, s. 8.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku I.

↓ 377/2004 (dostosowany)

Artykuł ~~148~~

⊠ Wejście w życie ⊠

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie ~~w dniu 5 stycznia 2004 r.~~ ⊠ dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⊠.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z ~~Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską~~ ⊠ Traktatami. ⊠

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy
- 1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji (wersja przekształcona)

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³⁶

Dziedzina polityki, której dotyczy wniosek, to migracja, a w szczególności polityka mająca na celu ograniczenie zachęt do nielegalnej imigracji oraz zwalczanie przemytu migrantów i handlu ludźmi.

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**.
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³⁷
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

W kierunku nowej polityki w dziedzinie migracji

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr 1.1

Ograniczenie zachęt do nielegalnej imigracji

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie oficerów łącznikowych ds. imigracji

³⁶ ABM, activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB, activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

³⁷ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Oczekuje się, że niniejszy wniosek, po przyjęciu i należyтым wdrożeniu, spowoduje optymalizację korzystania z urzędników łącznikowych ds. imigracji, w tym urzędników oddelegowanych do państw trzecich przez państwa członkowskie, Komisję i agencje unijne w celu skuteczniejszej realizacji priorytetów UE w zakresie zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji i związanej z nią przestępczości transgranicznej, zwłaszcza przemytu migrantów i handlu ludźmi, ułatwiania powrotu, readmisji i reintegracji, przyczyniania się do zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii, a także wspierania zarządzania legalną imigracją, w tym w dziedzinie ochrony międzynarodowej, przesiedleń i poprzedzających wyjazd środków integracyjnych podejmowanych przez państwa członkowskie i Unię;

Oczekuje się następujących konkretnych produktów:

Produkt 1 – wzmocnienie współpracy operacyjnej między urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji oddelegowanymi do tych samych lokalizacji w państwach trzecich;

Produkt 2 – ustanowienie Rady Sterującej w celu zapewnienia systematycznej i ustrukturyzowanej koordynacji zadań i funkcji urzędników łącznikowych między państwami członkowskimi, Komisją i agencjami unijnymi;

Produkt 3 – oddelegowanie urzędników łącznikowych ds. imigracji przez Komisję.

Szacuje się, że całkowite koszty wdrożenia niniejszego wniosku wyniosłyby 17,3 mln EUR w okresie 9 lat, począwszy od 2019 r., przy czym szacunkowo 1,6 mln EUR przeznaczono by na wsparcie funkcjonowania Rady Sterującej, 12 mln EUR przeznaczono by na realizację działań europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, a 3,5 mln EUR na działania urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych przez Komisję. Faktyczna data wejścia w życie niniejszego wniosku będzie jednak zależać od zakończenia procedury przyjęcia go przez współprawodawców.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Do oceny postępów osiągniętych przez sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji należałoby wykorzystać następujące wskaźniki postępu:

Liczba wspólnych produktów analitycznych wypracowanych przez sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji

Liczba wspólnych oddelegowań urzędników łącznikowych ds. imigracji współfinansowanych z budżetu UE

Lepsza wymiana informacji między sieciami urzędników łącznikowych ds. imigracji a agencjami UE

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Rada Sterująca sieci urzędników łącznikowych powinna być utworzona bezzwłocznie. Rada powinna ustanowić swój regulamin wewnętrzny w ciągu trzech miesięcy od pierwszego posiedzenia.

Od momentu utworzenia Rada Sterująca zbiera się co najmniej dwa razy w roku w celu zarządzania europejską siecią urzędników łącznikowych ds. imigracji, w szczególności poprzez ustanawianie priorytetów i działań w ramach dwuletniego programu prac oraz monitorowanie jego realizacji.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Celem przeglądu rozporządzenia Rady (WE) nr 377/2004 jest zapewnienie lepszej współpracy i optymalizacja korzystania z urzędników łącznikowych ds. imigracji, w tym urzędników łącznikowych oddelegowanych do państw trzecich przez Komisję i agencje unijne w celu skuteczniejszej realizacji priorytetów UE w zakresie zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji, a także w celu ułatwienia powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich i wspierania zarządzania legalną imigracją. Kolejnym założeniem jest wzmocnienie przepisów regulujących wymianę informacji strategicznych z agencjami unijnymi i zapewnienie, aby proces ten stał się procesem dwukierunkowym, a urzędnicy łącznikowi ds. imigracji oddelegowani przez państwa członkowskie korzystali w bardziej regularny sposób z produktów analitycznych odpowiednich agencji, a także otrzymywali dodatkowe wsparcie w wykonywaniu swoich zadań w terenie. Wniosek ma na celu osiągnięcie ściślejszej koordynacji zarówno na poziomie zarządzania siecią, jak i na regionalnym poziomie operacyjnym w zakresie działań urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych przez państwa członkowskie, Komisję i agencje Unii. Przyniesie to również Unii większe korzyści w porównaniu z działaniami podejmowanymi wyłącznie na szczeblu państw członkowskich, poprzez lepsze przygotowanie Unii do podejmowania ukierunkowanych działań i reagowania na wspólne zagrożenia i problematyczne kwestie na granicach zewnętrznych Unii.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W obowiązującym obecnie prawodawstwie nie istniały przepisy regulujące wsparcie administracyjne i operacyjne dla urzędników łącznikowych ds. imigracji; nie istniała również instytucja Rady Sterującej.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Wniosek jest zgodny z priorytetami unijnej polityki migracyjnej i finansowanymi interwencjami mającymi na celu poprawę zarządzania migracją, ograniczenie nielegalnych przepływów migracyjnych, przemytu migrantów i handlu ludźmi oraz promowanie zintegrowanego zarządzania granicami, w tym w kontekście europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami w oparciu o czteropoziomowy model kontroli dostępu oraz europejski system nadzoru granic (Eurosur).

Istnieje również wyraźna potencjalna komplementarność i synergia z funkcjami nowych europejskich urzędników łącznikowych, którzy zostali ustanowieni od czasu przyjęcia rozporządzenia, takimi jak:

- europejscy urzędnicy łącznikowi ds. migracji, oddelegowani do delegatur UE w celu lepszej koordynacji, a tym samym zmaksymalizowania skutków działań UE w dziedzinie migracji w państwach trzecich oraz zwiększenia zaangażowania kluczowych krajów pochodzenia i tranzytu w zakresie całego spektrum zagadnień związanych z migracją;

- europejscy urzędnicy łącznikowi ds. powrotów, oddelegowani do misji dyplomatycznych państw członkowskich w celu reprezentowania interesów UE w zakresie powrotów, przez weryfikację tożsamości nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, budowanie zdolności w dziedzinie powrotów, wspieranie organizacji wspólnych operacji powrotowych koordynowanych przez EBCGA oraz ułatwianie wdrażania pomocy w zakresie reintegracji i wsparcia po przybyciu;

- urzędnicy łącznikowi Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, oddelegowani do delegatur UE w związku ze współpracą z państwami trzecimi na granicach zewnętrznych Unii, poprzez rozwijanie i utrzymywanie operacyjnej współpracy dwustronnej z państwem przyjmującym, opracowywanie i rozwijanie ocen w terenie oraz wspieranie realizacji projektów dotyczących Europejskiej Służby Straży Granicznej i Przybrzeżnej;

1.6. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

X Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania³⁸

X **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

³⁸ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Przewodniczący jest odpowiedzialny za skuteczne funkcjonowanie Rady Sterującej europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji. Rada Sterująca jest odpowiedzialna za ustanawianie priorytetów i działań w formie dwuletnich programów prac, monitorowanie i ocenę funkcjonowania europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji oraz przygotowanie rocznych sprawozdań z realizacji programu prac.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Ryzyko jest dwojakię; po pierwsze: związane z oddelegowaniem urzędników łącznikowych ds. imigracji przez Komisję, a po drugie: związane z wdrażaniem środków wsparcia dla europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji przewidzianych w rozporządzeniu, w szczególności z udzielaniem wsparcia programowego dla sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji i zawieraniem umów z usługodawcą zewnętrznym świadczącym usługi dla sekretariatu Rady Sterującej. Ryzyko to obejmuje następujące sytuacje:

1. do Komisji nie zgłoszą się żadni odpowiedni kandydaci na stanowiska oddelegowanych ekspertów krajowych do pracy w charakterze urzędnika łącznikowego ds. imigracji;
2. państwa członkowskie mogą nie przedstawić dobrze opracowanego wniosku o wsparcie lub nie przeznaczyć wystarczających zasobów na zarządzanie i wdrażanie wsparcia programowego dla sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji;
3. nie zostaną przedłożone żadne odpowiednie oferty w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania wniosków dotyczące obsługi sekretariatu Rady Sterującej.

Ryzyko to jest ograniczane poprzez kontakty podejmowane z państwami członkowskimi od początku procesu w celu potwierdzenia ich zainteresowania, a także poprzez wybór projektów w oparciu o surowe kryteria jakości, sprawdzanie referencji dostawców i podtrzymywanie z nimi ścisłych kontaktów.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Odpowiednie służby Komisji będą odpowiedzialne za monitorowanie umów i płatności od strony administracyjnej. Odpowiednie służby Komisji będą sprawowały nadzór nad każdą z operacji sfinansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia na wszystkich etapach cyklu projektu. Nadzór będzie uwzględniał zarówno obowiązki wynikające z umowy, jak i zasady analizy kosztów i korzyści oraz prawidłowego zarządzania finansami.

Ponadto każde porozumienie lub umowa zawarte na mocy niniejszego rozporządzenia wyraźnie przewiduje monitorowanie wydatków zatwierdzonych w ramach projektów/programów, prawidłową realizację działań, a także kontrolę finansową wykonywaną przez Komisję, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), oraz audyty wykonywane przez Trybunał Obrachunkowy, w razie potrzeby na miejscu.

Zastosowanie będzie miała strategia Dyirekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych dotycząca zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania.

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

Nie podaje się oszacowania, ponieważ kontrola i łagodzenie ryzyka są zadaniami nieodłącznie związanymi ze strukturą zarządzania projektami.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty oraz zwalczanie oszustw i nieprawidłowości stanowią integralną część niniejszego rozporządzenia.

Szczególne uwaga zostanie zwrócona na charakter wydatków (kwalifikowalność wydatków), przestrzeganie budżetów (wydatki rzeczywiste) oraz sprawdzenie informacji potwierdzających i odpowiednich dokumentów (dowodów poniesienia wydatków).

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
			Numer [Treść.....]	Zrózn. / niezrózn. ³⁹	państw EFTA ⁴⁰	krajów kandydujących ⁴¹
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
			Numer 3 Dział „Bezpieczeństwo i obywatelstwo”	Zrózn. / niezrózn.	państw EFTA	krajów kandydujących
	Dawna pozycja – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice (18.020101) w ramach WRF na lata 2014-2020.	Zróznicowane	NIE	NIE	TAK	NIE

³⁹ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

⁴⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

[Niniejszą część należy uzupełnić przy użyciu [arkusza kalkulacyjnego dotyczącego danych budżetowych o charakterze administracyjnym](#) (drugi dokument w załączniku do niniejszej oceny skutków finansowych) i przesłać do CISNET w celu konsultacji między służbami.]

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	3-Dział „Bezpieczeństwo i obywatelstwo”
---	-------	---

Dyrekcja Generalna: do Spraw Wewnętrznych			Rok 2019 ⁴²	Rok 2020 r.	Rok 2021 r.	Rok 2022 r.	Rok 2023 r.	Rok 2024 r.	Rok 2025 r.	Rok 2026 r.	Rok 2027 r.	OGÓLE M
• Środki operacyjne *												
Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice (18.020101) w ramach WRF na lata 2014-2020.	Środki na zobowiązania	(1)	0,360	0,500	4,500		5,000			3,500		13,860
	Środki na płatności	(2)	0,180	0,430	2,500	2,250	2,500	2,500	-	1,750	1,750	13,860
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)										
	Środki na płatności	(2a)										
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁴³ **												
Linia wydatków pomocniczych na rzecz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego –		(3)			0,500	0,500	0,500	0,500	0,500	0,500	0,500	3,500

⁴² Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁴³ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

granice (18.010401) w ramach WRF na lata 2014-2020.												
OGÓLEM środki dla Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych	Środki na zobowiązania	=1 +1 a +3	0,360	0,500	4,500	0,500	5,000	0,500	0,500	0,500	4,000	17,360
	Środki na płatności	=2 +2 a +3	0,180	0,430	2,750	2,750	3,000	3,000	0,550	2,300	2,400	17,360

•OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)										
	Środki na płatności	(5)										
•OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)										
OGÓLEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,360	0,500	4,500	0,500	5,000	0,500	0,500	0,500	4,000	17,360
	Środki na płatności	=5+ 6	0,180	0,430	2,750	2,750	3,000	3,000	0,550	2,300	2,400	17,360

* linia budżetowa środków operacyjnych obejmie realizację działań europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji i funkcjonowanie Rady Sterującej.

** linia budżetowa środków wsparcia obejmie koszty związane z oddelegowaniem urzędników łącznikowych ds. imigracji przez Komisję

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

•OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)										
	Środki na płatności	(5)										

•OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)										
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,360	0,500	4,500	0,500	5,000	0,500	0,500	0,500	4,000	17,360
	Środki płatności	=5+6	0,180	0,430	2,750	2,750	3,000	3,000	0,550	2,300	2,400	17,360

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓLEM
Dyrekcja Generalna: <.....>						
•Zasoby ludzkie						
•Pozostałe wydatki administracyjne						
OGÓLEM Dyrekcja Generalna <....>						
	Środki					

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2019 ⁴⁴	Rok 2020 r.	Rok 2021 r.	Rok 2022 r.	Rok 2023 r.	Rok 2024 r.	Rok 2025 r.	Rok 2026 r.	Rok 2027 r.	OGÓLEM M
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,360	0,500	4,500	0,500	5,000	0,500	0,500	0,500	4,000	17,360
	Środki na płatności	0,180	0,430	2,750	2,750	3,000	3,000	0,550	2,300	2,400	17,360

⁴⁴ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓	Rodzaj ⁴⁶	Średni koszt	Rok 2019 ⁴⁵		Rok 2020 r.		Rok 2021 r.		Rok 2022 r.		Rok 2023 r.		Rok 2024 r.		Rok 2025 r.		Rok 2026 r.		Rok 2027 r.		OGÓŁEM	
			Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1.1⁴⁷																						
- Produkt 1	Wsparcie na rzecz sieci	Dotacja	1	0,200	1	0,500	1	4,000			1	4,500					1	3,000			12,200	
- Produkt 1	Usługodawca dla Rady Sterującej	Zamówienie public	1	0,160			1	0,500			1	0,500					1	0,500			1,660	
- Produkt 1	Oddelegowanie urzędników		1				1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	3,500	
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa				0,360		0,500		5,000		0,500		5,500		0,500		0,500		4,000		0,500	17,360	
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																						
- Produkt																						
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																						
KOSZT OGÓŁEM				0,360		0,500		6,640		1,640		6,640		1,640		1,640		5,140		1,640	25,340	

⁴⁵ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁴⁶ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁴⁷ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁴⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓLEM
--	------------------------	------------	------------	------------	---	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa DZIAŁU 5 wieloletnich ram finansowych								

poza DZIAŁEM 5⁴⁹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓLEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁴⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)								
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁵⁰								
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)								
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 yy ⁵¹	- w centrali							
	- w delegaturach							
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)								
Inna linia budżetowa (określić)								
OGÓLEM								

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

⁵⁰ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁵¹ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵²				
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
Artykuł ...						

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁵² W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.